

at han blev ansat hos en privat Opdager, da han kom tilbage fra Vridsløse.«

»Saa er det sagtens dig, han gaar paa Opdagelse efter, Susse,« sagde Jørgen Berg og lo. »Har I to ikke været go'e Venner engang?«

»Aa Gud — det var dengang Vorherre var en ukonfirmeret Dreng,« svarede hun og gik nu ind i Stuen. »Det manglede bare, at han skulde være saa fræk! . . . Godaften Maja! Og til Lykke med de fem Hundrede! Det var noget I kunde li'e, hva'? . . . Godaften, A B D. — Og du, Bassemand! Du dejlige Unge! Godaften med dig!«

Den sidste Tiltale galdt tykke Møller, der uden at rejse sig fra sin Hvilestilling koldsindigt overlod sin berømte Person til Damens stormende Omfavnelse. Forøvrigt hørte ogsaa hun til Byens navnkundige. Hun var den meget yndede Varietesangerinde Susse Frederiksen, mellem Venner kaldet »Folkets Glæde«.

Først nu opdagede hun Mads Vestrup, der sad for sig selv henne i Sofaen under det store Atelier-Vindu. Hun kiggede længe overrasket paa ham, idet hun uvilkaarlig eftergjorde den Maaben, der var karakteristisk for ham, naar han var dybt forbavset. Derpaa vendte hun sig om mod de andre med en ugenert Latter.

»Gud, hvem er det? . . . Sikken en sjov Anders Tikøb!«